

i Medlemmernes hidtilværende Antal ikke ved nærværende Lov foregaaer nogen anden Forandring. Communalloven af 13de August 1841 berettiger jo Amtsrådet til at bevirke en Forandring i Tallet, men i denne Bemyndigelse for Amtsrådet gjør nærværende Lov ingen Forandring. Det betegnes derfor klart, hvad herved skal forståes, naar man siger, at ved nærværende Lov skeer ingen anden Forandring. Med Hensyn til det Forslag, som er stillet af et Mindretal til §. 2, skal jeg bemærke, at Udvalget i sin Heelhed ikke har havt Noget at indvende mod Realiteten af dette Forslag, men, naar Majoriteten ikke har sluttet sig hertil, saa har det været, fordi Majoriteten først ønskede at høre den høitærede Ministers Udtalelse om dette Forslag. Forsaavidt den høitærede Minister ikke bestemt skulde udtale sig mod Forslaget, saa er jeg som Ordfører berettiget til at sige, at Majoriteten ogsaa vil slutte sig dertil. Dette gjælder derimod ikke om det stillede Underændringsforslag; thi ingen af Udvalgets øvrige Medlemmer har kunnet tiltræde dette Forslag. Man mener, at Sognepræsten, naar han indtræder som valgbar til Sogneforstanderskabet, ikke bør stilles anderledes end de øvrige valgbare Medlemmer og maa have den samme Berettigelse som disse. Det er af den Grund, man ikke har kunnet tiltræde Forslaget.

Indenrigsministeren: Da Fleertallet af det ærede Udvalg har tiltraadt de Realitetsforandringer, som jeg har tilladt mig at foreslaae Udvalget under den afholdte Conference, saa ville de Bemærkninger, som jeg nu kan have at gjøre, i det Hele taget kun angaa enkelte Redactionsforandringer. Jeg skal i saa Henseende bemærke, at jeg paa Grund af Upasselighed, efterat have erholdt Betænkningen temmelig sildig, ikke har kunnet stille Ændringsforslag. Jeg vilde imidlertid alligevel ikke have fundet Anledning til at gjøre det til nærværende Behandling; thi jeg ønskede, at Udvalgets Fleertal forinden tog dem under Overveielse, maaffee ved at conferere med mig om dem, inden de bleve stillede til 3die Behandling. Jeg skal saaledes strax bemærke, at i det første Ændringsforslag, som lyder saaledes:

„3 Medlemmernes hidtilværende Antal foregaaer ved nærværende Lov ingen anden Forandring end den, at, hvor Tallet paa de valgte Medlemmer ellers vilde blive lige, foregødes det med 1 Medlem“, forekommer den første Sætning mig ikke at være ganske correct; thi det er jo ganske vist, at ifølge nærværende Lov bortfalder det Medlem, som er valgbart, paa Grund af sin Grundbesiddelse alene. Ligeledes bortfalder i Grunden ogsaa Sognepræsten qua Medlem. Han faaer jo nemlig en ganske særegen Stilling, som i Loven udtrykkeligt betegnes, idet han kun er Medlem af det for visse Sagers Vedkommende og ikke for alle; og saaledes kunde han maaffee egentlig ikke for Fremtiden, naar denne Lov kommer ud, regnes lige med de øvrige Medlemmer. Det forekommer mig, at man hellere maatte sige, at i de hidtilværende valgte Medlemmers Antal foregaaer ved nærværende Lov ingen anden Forandring end den, at o. s. v. Jeg skal henstille dette til nærmere Overveielse. Man kan da vel komme overeens om en Redaction, som hverken har den ene eller anden Incorrectheit. Hvad angaaer det af Mindretallet stillede Forslag, da maa jeg erklære, at det vel ikke under nærværende Forhandling, men saavel under Forhandlingerne om Loven i dens oprindelige Skikkelse, saaledes som den blev indbragt af mig, som under de senere Forhandlinger, efterat et æret Medlem havde optaget Forslaget, blev fra Regeringens Side antaget, at det i mange Communer vilde være betænkligt at overlade det til Sogneforstanderskabet at tilvelebringe Bestyrelsen af Fattigvæsenets og Skolevæsenets Anliggender ved valgte Medlemmer. Regeringen holder for, at der er mange Communer i Landet, hvor der er en saadan Mangel paa de dertil fornødne Kræfter, at der ikke kan antages at ville blive valgt en Mand, som virkeligt paa en forsvarlig Maade kan udføre alle de Forretninger, som navnlig henhøre til Fattigvæsenet, hvor Afgjørelsen af den gjenfaldige Forsørgelsesberettigelse hører til et af de allervanskeligste Partier i vor Lovgivning, der ofte foranlediget høist tyvlsomme Retsspørgsmaal. Jeg maa derfor, saaledes som Sagen foreligger, bestemt holde paa, at man,